

மல்கை

'MALLIKAI' PROGRESSIVE MONTHLY MAGAZINE

டிசம்பர் 1977

விலை
சதம்

/75

அகாசியர். கிராமஞ்சு ஜோ

படைப்பாளிகளின்

முற்போக்குச்

சிந்தனைக்களம்

அனலத்திய மாத இதழ்

THE HARI

from

With Best Wishes

ஆடுதல் பாடுதல் சித்திரம் கவி
யாதிபிணைய கலைகளில் - உள்ளம்
சுடுபட்டென்றும் நடப்பவர் - பிறர்
சனநிலை கண்டு துள்ளுவார்.

புதின்குண்டு அண்ணா

'Mallikai' Progressive Monthly Magazine

முகவர்:
ஆசிரியர் டொமினிக் ஜீவா
234-A கே. கே. எஸ். வீதி
பாழ்ப்பாணம்
இலங்கை)

MALLIKAI
Editor: Dominic Jeeva
234A, K. K. S. Road,
JAFFNA,
Sri Lanka

இதில் வெளியாகும்
கதை, கட்டுரை, கவி
களின்வரும் பெயர்கள்
நிகழ்ச்சிகள் யாவும்
கற்பனையே
சிந்தனை, கருத்து
எல்லாம் ஆக்கியோர்
தனித்துவம்
பொறுப்பும் அவரே

1977

டிசம்பர்

116

அடுத்த புத்தாண்டில் சந்திப்போம்

1978-ம் ஆண்டு பிறக்கப் போகின்றது. அடுத்த இதழ் **பொங்கலி சிறப்பிதழாக** மலர் இருக்கின்றது.

புதிய அம்சங்களை மலரிலேயே செர்க்கலாம் என எண்ணுகின்றோம்.

சிறுகதை மலர் ஒன்று போட வேண்டும் என்பது எமது திட்டம்.

புதிய புதிய விவாதங்களை ஆரம்பித்து விவாத மேடையை இன்னும் விரிவுபடுத்தலாம் என்பது எமது நோக்கம்.

ரஸிகர்கள் தமது மனதில் தோன்றும் புதிய அம்சங்களைப் பற்றி எமக்கு எழுதினால் மிகவும் உதவியாக அது அமையும். பல்வேறு தரப்பட்ட ரஸிகர்களிடமிருந்து இப்படியான ஆலோசனைகளை வேண்டி நிற்கின்றோம்.

இந்த வருடத்துடன் சந்தா முடிவடையும் நண்பர்கள் தயவு செய்து அறிவித்தலை எதிர் பாராமல் உடன் சந்தாவைப் புதுப்பித்தால் அது எமக்குப் பேருதவியாக இருக்கும்.

புதிய ரஸிகர்கள் புது வருடத்துடன் தொடர்பு கொள்வது உத்தமம். ரூபா 12-ஐ தபால் கட்டளை மூலம் எமது முகவரிக்கு அனுப்பி வைத்தால் 1978 முடியும்வரை உங்களைத் தேடி மல்லிகை தொடர்ந்து வரும். இது முக்கியம். மெய்யான இலக்கிய ஆர்வம் என்பது செயலில்தான் முனை விடுகின்றது.

With the best wishes

From

MANO

வரவு — செலவுத் திட்டமும்

பொது சனங்கள் பதட்டமும்

பதவிக்கு வந்துள்ள புதிய அரசாங்கத்தின் வரவு — செலவுத் திட்ட அமைப்பினைப்படியில் வெளியிடப்பட்டுள்ள திட்டங்கள் பொது சனங்களை திகைப்பில் ஆழ்த்தி உள்ளது என்பதைச் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகின்றோம்.

பல்லாயிரக் கணக்கான பாமர மக்கள் தமது அன்றாட வாழ்வில் மிகப் பெரிய உதவி சக்தியாக நம்பி வந்துள்ள ரேஷன் அமைப்பு முற்றாக மாற்றப்பட்டு விடுமோ எனப் பதட்டப்படும் காட்சியைக் காணக் கூடியதாக இருக்கின்றது.

இவர்களது தினசரி வாழ்வில் கூப்பன்தான் இவர்களினது கண்ட கண்ட கடவுளாகக் காட்சி தந்து வந்துள்ளது.

அந்தக் கூப்பன்கள் பறிபோகும் நிலை ஏற்படுமானால் எத்தனையோ குடும்பங்கள் சிதறிச் சின்ன பின்னமாகி விடும் அபாயமும் இதில் தொக்கி நிற்கின்றது.

எனவே அரசாங்கம் பாமர பொது சனங்களைப் பாரதூரமாகப் பாதிக்கப் போகும் இந்தக் கூப்பன் விவகாரத்தில் மிக நிதானமாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் எனக் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றோம்.

இலவச அரிசி, மற்றும் சலுகை அடிப்படையில் சீனி, மா போன்றவை கிடைக்கும் இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே கூட, வாழ்க்கைச் செலவு ஏற்றத்தினால்பல குடும்பங்கள், நாளாந்தம் ஒரு வேளையே சமைத்துச் சாப்பிடும் அவல நிலை நிலவுகின்றது.

கூப்பனும் எடுக்கப்பட்டு விட்டால் அந்தக் குடும்பங்களின் நிலை எப்படியாகும் எனக் கற்பனை கூடச் செய்யவே முடியாது!

மத்தியதர வர்க்கத்தினரின் நிலையோ திரி சங்கு சொர்க்கம்!

வாழாமல் வாழ்ந்து எப்படியோ காலத்தைத் தள்ளி வரும் இவர்களுக்கு ஐம்பது ரூபாய் சலுகை கிடைப்பது அப்படியொன்றும் பெரிய ஆறுதலல்ல.

இலங்கை ரூபாயின் மதிப்பைக் குறைத்ததால் மற்றும் பாலனைப் பொருட்களின் விலை திடீரென ஏறும்.

பண வீக்கம் தானாகவே தனது பருமனைக் காட்டும்.

இதையொட்டி அரசாங்கம் மறுபரிசீலனை செய்ய வேண்டும்.

‘அட...ச் சொக்கா!’

அந்த மெலிந்த உருவத்தை நான் அறிந்த காலம், சமசேசரீயில் ‘கரவைக் கவி கந்தப்பனார்’ என்ற புனை பெயரில் ‘சுழத்துப் பேனா மன்னர்கள்’ எழுதிய காலம்.

தற்செயலாகத் தான் அவரை நான் ஒருநாள் கஸ்தூரியார் வீதியில் சந்தித்தேன். அந்த அறிமுகமே பின் நாளில் இலக்கிய நெருக்கமாக விளங்கியது.

அவர் உடல் நலமற்றிருந்த காலங்களைத் தவிர, அநேகமாக நாங்கள் இருவரும் வாரத்தில் 3-4 நாட்கள் சந்திப்போம். கூட்டத்தில், வீதியில், தியேட்டரில், மல்லிகை அலுவலகத்தில் என நமது சந்திப்பு இடம்பெறும். இச் சந்திப்புகளில் இலக்கியம் மாத்திரம்தான் பேசுவோம் என்பதில்லை. அது அல்லாத வேறு விவகாரங்களைப் பற்றியும் பேசிக் கொள்வோம்.

உண்மையாகவே தான் ஒரு சோஷலிஸ்ட் கருத்துக் கொண்டவன் என அவர் எந்தக் காலத்திலுமே சொல்லிக் கொண்டவரல்ல. சில விவகாரங்களில் அவரது கருத்துக்கள் எனது கருத்துக்களுக்கு மிக நேர் முரணாகக் கூட இருக்கும். ஆனால் அவரது இலக்கிய ஆத்ம சுத்தியை நான் எந்தக் காலத்திலும் சந்தேகித் தவனல்ல. அதைப்போலவே அவரும்.

சோஷலிஸ்ட் கருத்தே தமது மூச்சு எனப் பாவலாய் பண்ணும் சிலரை விட, அவரது இந்த நேர்மை எனக்கு வெகுவாகப் பிடித்த ஒன்று, அது சத்ய நேர்மை!

வீதி ஓரமாக நின்று ‘ஓ... ஓ...!’ எனப் பெரும் இரைச்சலிட்டுச் சிரிப்பார், செந்திமாஸ்டர். மனசில் வஞ்சகமற்ற சிரிப்பு! சில வேளைகளில் தெருவால் போகின்றவர்கள் அவரையும் என்னை யும் மாறிமாறிப் பார்த்துக் கொண்டு போவதை நான் அவதானித்து வைத்திருக்கின்றேன்.

அதுபற்றி நாம் இருவரும் ‘பறுவாய்’ பண்ணுவதில்லை.

மிக நொய்ந்த மனம் படைத்தவர் அவர். சில கதைகளைப் படித்து விட்டு ‘இரவுகளில் எனக்கு நித்திரையே வரமாட்டே வெங்குது!’ எனச் சொல்வார்.

பழிவாங்கும் நோக்கமோ வஞ்சகமாக மற்றவர்களைப் பயன்படுத்தும் எண்ணமோ சிறிதுமற்ற அந்த மெலிந்த உருவத்துக்குள்ளே ஏராளமான இலக்கிய ஆசைகள் ஒழிந்திருந்தன.

‘கல கல’ வென்று வெங்கலச் சிரிப்புடன் ‘அட...ச் சொக்கா!’ என அழைத்து உணர்வு பூர்வமாக உரையாடும் செந்தி மாஸ்டரிடம் காணப்பட்ட இனிய பண்பு, சகோதர எழுத்தாளனை யார் தூஷித்தாலும் வெகு ஆக்ரோசத்துடன் கண்டிப்பதுதான்.

மாஸ்டர்... உங்களின் வெற்றிடத்தை என்வரையில் இனியார் தான் நிரப்பப் போகின்றனரோ?

— டொமினிக் ஜீவா

தாகம் தீர்ந்தது...!

மன்னூரில் ஓர் இலக்கியக் கூட்டத்தில் கலந்து கொள்ளும் படி அழைப்பு வந்திருந்தது.

நான் அதை ஏற்றுத் திகழும் கொடுத்திருந்தேன்.

மன்னூருக்கு ரெயில் போவது சுற்று வழி. எனவே பஸ்ஸில் புறப்பட ஆயத்தமாகேன்.

நான் வரும் நாளையும் புறப்படும் நேரத்தையும் அழைத்தவர்களுக்கு முன்னரே தெரியப் படுத்தியிருந்தேன்.

யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து காலை பதினொரு மணி போல் பஸ் புறப்பட்டது.

மூன்று மணிநேரம் பயணம் செய்திருப்போம், நடு வழியில்—காட்டுப் பக்கமாக—பஸ் ‘பிரேக் டவுன்’ எனச் சொல்லி நிறுத்தி விட்டார்கள்.

வெயில் வாட்டி எடுத்தது. பசி ஒரு பக்கம். கடையொரு இரட்டைத் தொடங்கியது.

காட்டுச் சேவரிகளின் சல சலப்புடன் கேட்கத் தொடங்கின. என்னுடன் பிரயாணம் செய்த பெண்களுக்குக் கிவி.

கடையொரு பஸ் வலுவியாவில் இருந்து வந்தது. நேரம் நிர்ணயிக்க இயலாத கருக்கிட்டு. பஸ் புறப்பட்டது!

மன்னார் நிலையத்தை பஸ் அடையும்போது மனித சந்தடியற்ற பிரதேசம் போல அது காட்சிதந்தது. நடுச் சாமம்.

கடைகள் அத்தனையும் அடைக்கப்பட்டிருந்தன.

தெரு விளக்குகள் மின்னி மின்னித் தாம் இருப்பதை அறிவித்தன.

நானோ ஊருக்குப் புதிதே அழைக்க வந்தவர்களும் ஏமாற்றத்துடன் திரும்பியிருப்பார்கள். என்ன செய்வது என்றே தெரியவில்லை. பசி வேறு வயிறைக் கிண்டியது. தாகம் சொல்லில் அடக்க முடியாத ஒரு வித மயக்கத்தைத் தந்தது.

வீதியில் அங்குமிங்குமாகத் திரிந்து தண்ணீர் குழாய் எங்கேயாவது தெரிகிறதா என்ற ஆவலுடன் ஆராய்ந்தேன்.

ஊறும்...! மண் எட்டிய வரை அதைக் காண முடியவில்லை.

முடிவில் பூட்டியிருந்த ஒரு தேநீர் கடையின் விருந்தைப் படியில் உட்கார்ந்தேன். கையில் கொண்டு வந்திருந்த பிரயாண பாக்கை பக்கத்தே வைத்து விட்டு நிமிர்ந்தேன்.

எனக்குச் சமீபமாக ஒரு தகர டிரம் இருந்தது. அப்பொழுதுதான் அதைக் கவனித்தேன். 3 அடி உயரமுள்ள அந்தத் தகர டிரம்மைப் பார்த்த பொழுது எனக்கொரு குறுப்பு யோசனை வந்தது.

எழும்பிச் சென்று கையை உள்ளே வைத்துப் பார்த்தேன். குளிர்ந்தது.

சகல விதமான

நேடியோ

ரேப் நெகோடர்

கைக் கடிகாரம்

தகுந்தமுறையில் படித்து பார்க்க

நேடியோஸ் பதி

40, சுஸ்தாரியார் வீதி,

யாழ்ப்பாணம்.

தண்ணீர்!

அப்பொழுது எனது மன இலேதப்பட்ட மகிழ்ச்சிக்கு வார்த்தைகளே இல்லை.

இரண்டு கைகளாலும் சேந்திச் சேந்தி வயிறு முட்டுமட்டும் நீரைக் குடித்தேன்; பின்னர் தலை, முகம், கை கால்களெல்லாம் தண்ணீரை எடுத்து ஒத்திக் கொண்டேன்.

நீண்ட களைப்பும் சோர்வும் விடாயும் ஆறியது.

கைப் பையைத் தலைக்கு வைத்துக் கொண்டு அயர்வும் விழிப்புமான ஒரு நிலையில் கடை விரிந்ததையில் இந்தக் கட்டையைச் சாய்த்தேன்.

கொசுக்கடி வேறு.

தூக்கம் வந்தாலும் நித்திரை கொள்ள முடியவில்லை. புதிய இடம், புதிய சூழ்நிலை. தனிமை. சுள்ளப் பயம். என் வாழ்க்கையில் புதிய அனுபவமிது.

பொழுது புலர்ந்தது.

எழும்பி உடை மாற்றலாம் என்ற எண்ணத்துடன் முகம் சுழவும் தோக்கமாக அந்தத் தண்ணீர் டிரம் அருகே சென்று இரண்டு கைகளாலும் அள்ளி நேன்.

ஒரே அழுக்கு. தேநீர்க் கடையின் சுழிவு நீரும், பொயிலர் அசுத்தங்களும், ஏனங்கள் கழுவி எச்சில் தண்ணீருமாக அந்த டிரம் அசுத்தத்தால் நிரம்பி வழிந்தது.

வயிற்றைக் குமட்டிக் கொண்டு வந்தது.

விழாவுக்கு அழைத்திருந்தவர்கள் அந்த விடிகாலையில் என்னைத் தேடிப் பஸ் நிலையத்துக்குச் சமீபமாக வந்து கொண்டிருப்பது தெரிந்தது.

மல்லிகை

ரஸிகர் வட்டம்

கொழும்பு.

'மல்லிகை' அபிமானிகள். ரஸிகர்கள். ஆதரவாளர்களை உள்ளடக்கிய ரஸிகர் வட்டம் ஒன்றை உருவாக்கக் கொழும்பில் ஆயத்த வேலைகள் செய்யப்படுகின்றன. இலக்கிய வேலைத் திட்டம் ஒன்றை அமைத்து இயங்குவதே இதனுது பிரதானமான குறிக்கோளாகும்.

தொடர்பு கொள்ளக் கூடிய ரஸிகர்கள், நண்பர்கள் கீழ்க் கண்ட முகவரியுடன் தொடர்பு கொள்ளலாம்.

எஸ். செல்வம்

24, ஸ்ரீ கதிரேசன் வீதி,

கொழும்பு - 13.

விமர்சனப் பாதை செப்பனிடப்பட வேண்டும்

த. வர்ணகுலேந்திரன்

அண்மையில் சில சமீபத்து இலக்கியப் படைப்பாளிகளுக்கும் முற்போக்கு இலக்கிய விமர்சனம் செய்த சில 'புகழ் பூத்த' விமர்சகர்களுக்கும் இடையில் தோன்றியுள்ள விர்சன நான் உன்னிப்பாகக் கவனித்து வந்திருக்கிறேன். இது தெனியானின் 'இலக்கியத் தலைமையும் தவறுகளும்' என்ற கட்டுரையுடன் மல்லிகையில் ஒரு விவாத மேடையை உருவாக்கப்பட்டது. தெனியானைத் தொடர்ந்து பலர் இந்த விவாத மேடையைப் பயன்படுத்தியுள்ளனர். இதை யொட்டி எனது அபிப்பிராயத்தையும் ஆரோக்கியமான எதிர்கால இலக்கிய வளர்ச்சியைக் கருத்தில் கொண்டு சொல்லி வைக்கின்றேன்.

தேச விடுதலையைத் தொடர்ந்து 50, 60-க்களில் சமீபத்திலும், தமிழ் நாட்டிலும் தேசியம், ஜனநாயகம் என்ற கோட்பாடுகள் இலக்கியத்திலே இடம் பிடித்துக் கொண்டன. இந்தக் காலகட்டத்திலே சில தீவிர இளைஞர்கள் சாதிக் கொடுமை, சீதனக் கொடுமை என்பவற்றிற்கெதிராக சமீபத்து இலக்கியத்தில் குரல் கொடுத்தனர். 'சமீகேசரி', 'மறுமலர்ச்சி' எழுத்தாளர்களைத் தொடர்ந்து

வந்த 'முற்போக்கு இலக்கிய வட்டத்தினர்' இந்த வகையில் முன்னவியில் நின்றவர்கள். இவர்களுடைய கருத்துக்கள் கட்சி சார்புடையன என்றும், பாத்திரங்கள் வெறும் பிரசார வடிவங்கள் என்றும் விமர்சிக்கப்பட்டாலும் சமூகத்தில் புரையோடிப்போயிருந்த வழக்குகளை ஒழித்துக்கட்ட 'இலட்சியதாசம்' கொண்டு எழுதியவர்கள் இவர்கள். நான் முற்போக்கு எழுத்தாளருக்கு 'ஆலவட்டம்' பிடிப்பானல்ல. ஆனால் சமீபத்து இலக்கிய வளர்ச்சியில் அவர்களது நியாயமான பங்களிப்பை மறுப்பவன் எனவும் நேர்மையான விமர்சகனாகமாட்டான்.

சமீபத்து விமர்சனப் புத்திஜீவிகள் மார்க்சீசக் கண்ணோட்டத்தில் தமது விமர்சனங்களைச் செய்த போது சில முற்போக்கு எழுத்தாளர்களது படைப்புக்கள் தரமானவை என்று விமர்சிக்கப்பட்டன. 'சமூகத்தில் உதிரியாகக் காணப்படும் குனிமவிதப் பிரச்சனைகளை உள்ளவாறு காட்டுவது யதார்த்த இலக்கியமன்று. உள்ளதை உள்ளவாறு காட்டுவது இயற்பண்புவாதம். இவை மேலதட்டு வர்க்கத்தினருக்கு எதிரான கீழ்த்தட்டு மக்களின் வாழ்க்கையை அனுதாபக் கண்

ஊட்டத்தோடு பார்த்தாலும் நம்பிக்கை வரவில்லை. 'மனித இயலாமை' என்பனவே இப்பற்றில் மிஞ்சுகின்றன. யதார்த்த இலக்கியம் என்பது சமுதாய இயக்க விதிகளை நன்கு உணர்ந்து எதிர்கால சமுதாய வளர்ச்சியை மனதில் கொண்டு படைக்கப் படுவது என்று விமர்சிக்கப் பட்டது. இந்தக் கருத்துக்களினால் ஆற்றுப்படுத்தப்பட்டவர்களாக முற்போக்கு வட்டத்தினர் சிலர் காணப்பட்டனர். சித்தார்த்தப் போக்கிற்கு முரணானவர்களின் இலக்கியங்கள் தரமற்றவையென ஒதுக்கப்பட்டன.

இந்த விமர்சனப் போக்கு எழுத்தாளர்கள் மத்தியில் பிரிவினையை ஏற்படுத்தியது. இது பற்றி வேறொரு சந்தர்ப்பத்தில் திரு. இராஜ. அரியரத்தினம் கூறியிருப்பதை இங்கு தருவது பொருத்தமானதாக இருக்கும். 'சுழத்தில் பல்கலைக் கழகத்தின் கவனம் வேறு திசைகளில் போய்க்கொண்டிருக்கிறது. பிற்கால இலக்கிய உலகப் பூசலுக்கே அது வித்தூன்றி வருகிறது' என்று அவர் குறிப்பிட்டார். இது குறித்து எஸ். பொன்னுத்துரை கூறியதையும் நினைவு கூருவது அவசியமாகின்றது. 'விமர்சனம் என்னும் பெயரால் வட்டார நலன்கள் மட்டுமே பேணப்பட்டு, உண்மை வரலாறுகள் மறைக்கப்பட்டு வருகின்றன' இவற்றிலிருந்து விமர்சனப் போக்கு வழிதவறிச் சென்றுள்ளதென்பதை அறிய முடிகிறது.

இலக்கியப் போக்கை வழி நடத்துபவர்கள் பல்கலைக்கழகத்தினர் அல்ல. அவர்கள் படைப்பாளிகளது இலக்கியத்தை விமர்சிக்க வேண்டியவர்கள்; இலக்கிய வளர்ச்சியை மதிப்பிட வேண்டியவர்கள். ஆனால் பல்கலைக் கழகத்தினர் இலக்கியத்தின் தலைவிதியை தாமே நிர்ணயிப்பதாக நினைத்துப் பல கணவுகாண்கின்றார்கள். வளாகக் கலாநிதிகளிடமும் பழைய பண்டித வர்க்கத்தினரின் சாயலே காணப்படுகிறது. ரத்னசபாபதி அய்யர் கூறியது போல 'தமக்குத் தாமே தமிழ் இலக்கியப் பாதுகாவலர்களாக முடி. குட்டிக் கொண்டு இடைச் செருகல்கள் செய்ய' தாம் அனுமதிக்க முடியாது.

இந்த நிலையில் யாழ்வனாகத்தில் நடைபெற்ற தமிழ் நாவல் நூற்றாண்டு விழாவின் போது வேண்டுமென்றே சுழத்து இலக்கிய கர்த்தாக்கள் புறக்கணிக்கப்பட்டதை நாம் தற்செயல் நிகழ்ச்சி என்று கருதி விட முடியாது. விழா முடிவில் ஜீவா, கலாநிதிகள் முன்னிலையில் கூறிவைத்த கருத்து சுழத்து எழுத்தாளர்களுடைய தார்மிக உரிமையையும் சுதந்திரத்தையும் சுழத்து எழுத்தாளர்கள் உணர்ந்து பல்கலைக்கழகத் தலைமையைத் தாம் ஏற்கத் தயாராக இல்லை என்ற தன் நிலையை உணர்ந்துவிட்டார்கள் என்றே எண்ணத் தோன்றுகிறது. இது தனிப்பட்ட ஒரு ஜீவாவின் குரல் அல்ல. சுழத்து ஆக்க இலக்கியப் படைப்பாளிகளினது ஏகோபித்த — நியாயமான — உரிமைக் குரல் என்றே நான் கருதுகின்றேன். சுழத்து விமர்சனத் துறையிலே படைப்பாளிகளே முன்வந்து திறமையான — நேர்மையான — விமர்சனத்தைச் செய்ய வேண்டும். தமிழ் நாட்டில் இலக்கிய கர்த்தாக்களாகிய கு. அழகிரிசாமி, சி. சு. செல்லப்பா, க. நா. சுப்பிரமணியம் போன்றவர்கள் விமர்சனத் துறையிலும் ஈடுபட்டுள்ளார்கள். அதே போன்று சுழத்திலும் விமர்சகர்கள் படைப்பாளிகளிலிருந்து தோன்றி விமர்சனப் பாதையைச் செப்பவிட வேண்டும்.

✱

சிகசுமலஸ்ஸு-கமாஸ்

நிற பேதங்கள்

'ஆ... குரும்ப... குரும்ப...'

பஸ் வந்து நின்றதும் ஒரு கையில் குரும்பைகளும் மறுகையில் கத்தியுமாக, அந்த இடத்தின் நிரந்தர வியாபாரிகளின் இயக்கம் ஆரம்பித்துவிட்டது.

அஜீஸ், ஒரே நிமிடத்துக்குள் குரும்பையைக் குறுஸ் குறுஸ் ஸென்று வெட்டி, குடிக்கக்கூடியதாகக் கொடுத்து ஐம்பது சதத்தையுமெடுத்து பொக்கற்றுள் போட்டுக்கொண்டான்.

'ஆ... குரும்ப... குரும்ப...'
பஸ் புறப்பட்டு விட்டது.

பத்து நிமிடத்துக்குள் ஆறு குரும்பைகளை விற்பனை செய்து விட்ட திருப்தியுடன் அப்புறாமியின் தேநீர்க்கடைப் பக்கவாட்டு வாங்கில் அமர்ந்துகொண்டான் அவன்; இன்னும் பதினைந்து குரும்பைகள் போல் அவனிடம் எஞ்சியிருந்தன. அவற்றையும் அடுத்து வரவிருக்கும் இரண்டு எக்ஸ்பிரஸ் பஸ்களோடு முடித்து விடலாம் என்ற நம்பிக்கையும் கூட!

அஜீஸும் பஸ் ஸ்டாண்டில் குரும்பை வியாபாரியாக இடம்

பிடித்து இப்போதைக்கு ஒரே யொரு மாதந்தான். அதற்கிடையில் நாளாந்தம் குறைந்தது ஐம்பது விற்கக்கூடிய அவளுக்கு அவன் உயர்ந்துவிட்டான். இதனால் கிடைக்கும் ஏழெட்டு ரூபாய் அளவானது வாழ்க்கைக்கு உரம் போட்டுக் கொண்டிருந்தது.

கடந்த ஐந்து வருடங்களாக அவன் அரசாங்க உத்தியோக மொன்றை எதிர்பார்த்து எதிர்பார்த்து அதற்காக உள்ளதெல்லாம் செலவிட்டு நேரத்தையும் காலத்தையும் விரயமாக்கியது மாதிரித்தான் மிச்சம்.

அவன் யார்ப்பக்கம் நின்று வெற்றியை சுட்டிக் கொடுக்க உழைத்தானோ, அவர்கள்தான் அவனை ஜில்லாவது தூரம் நம்ப வைத்துக் கடையிலில் எட்டி உதைத்துவிட்டார்கள்.

அப்பொழுதெல்லாம் அவன் ஹாஜியார் மாமாவின் இரும்புக் கடையில் தான் வேலை செய்து கொண்டிருந்தான்.

ஹாஜியார்தான் அங்கே மிகப்பெரிய பச்சைப்புள்ளி. அவரது கார், வேன்கள்கூட அதற்

காகவே ஈடுபடுத்தப்பட்டிருந்தன. அதே நேரத்தில் அவரது கையில் வேலைசெய்து கொண்டிருந்த அத்தனை பேரிலும் அஜீஸ் மாத்திரமே மற்றப் பக்கத்தை ஆதரிப்பவனாக இருந்தான். ஹாஜியார் எவ்வளவோ முயற்சித்தும் அவனை மாத்திரம் திசை திருப்ப இயலாமல் போய்விட்டது. ஜி. எஸ். ஈ. உயர்தரத்திலும் மூன்று பாடங்கள் சித்தியடைந்திருந்த அஜீஸ் அங்கு கணக்கு வேலைகள் செய்து கொண்டிருந்தான்.

தேர்தலுக்கு இரண்டே நாட்கள்தான் இருந்தன. மிக ரேன்று ஹாஜியார் அஜீஸை அழைத்து 'கொழும்புக்கு இண்டக்வி லொறி போகுது சாமன் கெ ணுவார்க்கி. இந்தப் பைணம் நீதான் பெய்ந்துட்டு வரோணும்' என்று இங்கிதமாகப் பணித்தார்.

'எனக்கு வேட்பு பண்ணேலாமப் போறதுக்கும் வேலை செய்வாங்கியதற்குத் தான் இந்தத் திட்டம்' என்பது அவனுக்கு 'டக்' கென்று புரிந்து விட்டது.

'இந்த நாளேல எனக்குப் பொசேல மொதலாவி. இலக்ஷன் முடிஞ்சாப் பொறஹென் டால் போறன்' இம்படித்தான் அவன் எப்பொழுதும் சுற்றி வளைக்காமல்தான் பதில் சொல்லான்.

'அதப்பத்தியெல்லம் எனேத் தெரியு கட்டலிக்குயென்டா அதப்போல நடந்துக்கொளோணும். இப்படியெல்லாம் ரெக்லாஸ் காட்டியென்டா இங்க ரிக்கேல' முதலாவி அவனை வெளியேற்றுவதற்காகத்தான் இப்படியொரு தந்திரத்தைக் கைக்கொண்டாரோ என்னவோ!

தனது கட்சியை ஆதரிக்க வில்லையென்ற அடிப்படைக்

காரணத்திற்காக வெளியேற்றப் பட்ட அஜீஸ் அதையெல்லாம் எண்ணிக் கவலைப்பட்டுக்கொண்டிருக்காது மும்முரமாகத் தேர்தல் வேலைகளில் ஈடுபட்டு..... சுற்றி அவன் ஆதரித்த கட்சிக்குத்தான் அந்தத் தேர்தல் தொகுதியிலும் நாட்டிலும் அமோக வெற்றி.

ஒருவாரம் நகர்ந்தது. எம். பிக்கு வரவேற்று ஊர்வலம் நடந்தபோது நீலக்கொடியைத் தூக்கிப் பிடித்தாடி, ஹாஜியாரின் கடைக்கு முன்னால் நின்று 'முதலாளித்துவம் ஒழிக' என்று கோஷமிட்டுத் துள்ளிக் கூத்தாடியவர்களில் அஜீஸும் ஒருவன்.

★

கட்சிக்காக தனது தொழிலையே இழந்துவிட்டவனல்லவா அவன்! பிரதான அவனுக்குக் கிடைக்காத உத்தியோகம் வேறு யாருக்கும் கிடைக்க நியாயமில்லையே.

ஆசிரியர் பதவிக்காக அவனுத்தான் எப்பிசைஷன் போட்டிருந்தான் கேட்பப்பட்ட தகைமை களைவிட மேலதிகமாகவும் அவனுக்கு அரவியல் ரீதியிலும் முதலிடம் அளிக்கப்பட வேண்டியிருந்தது.

பலமுறை அவன் 'மாஸ்டர்' என்று எல்லோராலும் சிறப்பாக அழைக்கப்படும். அப்பகுதிக்கினாயின் தலைவரான அவரை சந்திக்காமலில்லை அப்போதெல்லாம் 'ஒனக்கில்லாத உத்தியோகமா? விஸ்டில் மொதல்பேர் ஒன்டதான்' என்று சொல்லும் போதெல்லாம் அவன் மெய்மறந்து போய்விடுவான்.

திடீரென்று ஒருநாள் பலருக்கும் தேர்முகப் பரிட்சைக் கான அழைப்பு வந்திருந்தது. தனக்கு வரவில்லையே என்ற

அதிர்ச்சியில் மாஸ்டர் வீட்டுக்கு ஒடோடிப் போனான் அவன்.

'அட அஜீஸ் அதெல்லாம் யோசனையோடதான் செஞ்சிக் கியன். நாங்க வெற்றியெடுத்தோட எங்கட வேல முடியல்ல. இன்னம் எவ்வளவோ சக்கி'

'இந்தப் பொக்கத்து ஸ்கூல் வியன்ஸ் எடமில்லையெண்டு எப்பொய்மென்ட் காரரயெல்லாம் அனுராசபொரத்துக்குத் தான் அனுப்பப்போறாங்க நீயும் அங்க பெய்த்திட்டா ஏன்ட ஒருகை ஒடஞ்சமாதிரியெலியா? அதச் சொட்டம் ஸீ. டி. பீல ஒரு நல்ல ஜொப் எடுத்துத்தந்தா ஹரோடேம் சக்கேலும்; மத்த வேலயலேம் பாக்கேலுமெலியன்' மாஸ்டர் இப்படிச் செல்லமாகச் சொன்னபோது உடலெல்லாம் குளிர்த்து போய்விட்டது அஜீஸுக்கு.

★

ஒன்றரை வருடங்கள் கழிந்தும் அவனுக்கு எந்தவிதமான உத்தியோகமும் கிடைக்கவில்லை. தான் ஏமாற்றப் பட்டுவிட்டதையுணர்ந்த அஜீஸ் அதை வெளிக்காட்டிக் கொள்ளாமல் ஸீ. டி. பி. கண்டக்டர் வேலைக்கு விண்ணப்பித்துவிட்டு மாஸ்டரிடம் வந்து சொன்னான்.

'இதென்னடா நான் எப்பவோ எடுத்துத் தந்தீப்பன். கொஞ்சம் மதிப்பான வேல யொண்டுதான் நான் தேடிக்கொண்டக்கிய.....' மாஸ்டர் சொன்னார்.

'அதெல்லம் எனக்குத் தேலில்ல..... இப்பேக்கு இது நல்லம்' என்றான் அவன்.

சில நாட்களில் அதற்கும் சிலருக்கு தேர்முகப் பரிட்சைக்கு அழைப்பு வந்திருந்தது. 'ந்த நபர்களைப் பார்த்தபோது 'மச்சிங் எப்பொய்பெண்டில்' என்ன

விளையாட்டு நடந்ததோ, இதிலும் அதைகதைதான் என்பது அஜீஸுக்குப் புரிந்துவிட்டது.

எல்லாம் பணத்துக்குத்தான் நடைபெறுகின்றதென்பதையும் கொள்கையென்றும் கட்சியென்றும் அவதிப்பட்ட இளஞர்க ளெல்லாம் ஒதுக்கப்பட்டமையும் வெட்ட வெளிச்சமாகிவிட்டது. எம். பி. கூட அவர்களின் முறையிடை ஏற்றுக்கொண்டதாக இல்லை. எல்லாவற்றுக்கும் நம்பிக்கையானவரும் சிபார்சு கர்த்தாவும் ஆயிரக்கணக்கான வேட்டுக்களுக்கு கொத்தராத்துக் காரரும் மாஸ்டர்தானே!

அந்த இளஞர் கூட்டம் அஜீஸ் தலைமையில் ஒரு நாள் மாஸ்டரின் வீட்டுக்குப் படை யெடுத்துவிட்டார்கள்.

'மாஸ்டர்... மாஸ்டர்'

கதவைத் திறந்த மாஸ்டர் திகைத்துப் போய்விட்டார்.

'ஏத்தியன் செய்தி..... வாங்குன்னுக்கு'

'ம் உளளுக்குவந்த காலம் பெய்த்து இப்ப எவ்வுருக்கு எல்லத் தெரீம். நாங்க வருஷக் கணக்கா கஷ்டப்பட்டு ஒங்களைப் பெரிய மனிசனாக இப்ப சல்லிசிக் கிய பொக்கத்துக்குத்தான் கண் தொறபடுகிது..... இதோட எல்லம் முடிஞ்செண்டு நெனச் சிக்கொளோணும்.....

'இந்தப் பைணத்தோட மாஸ்டர் டி. எஸ். (கிராமசபை) மெம்பர் வேலேம் காலிதான். அடுத்த பைணம் பாருங்கொ எனத்த நடக்கியெண்டு' அஜீஸ் உறுதியோடு கர்ச்சித்தான்.

தான் எதைச் சொன்னாலும் அதையேற்று நடக்கும் இளஞர் கூட்டம், தன்சையும் மீறிக் கொண்டு இப்படியொருநாள்

வந்து நிற்பார்களென்று அவர் எதிர்பார்க்கவில்லைத்தான்.

அந்த இளைஞர்களின் இதயங்களில் இப்பொழுது புதிய போராட்ட உணர்வு வேர்பாய்ந்திருந்தது. இதுவரை அவர்களை வழிநடத்தியவர்களுக்கும் யாருக்கெதிராகத் தொழிற்பட்டார்கள், அவர்களுக்கும் இடையிலான வித்தியாசம் வெறும் நிறங்கள் மாத்திரந்தான் என்பதைத் தெளிவாக உணர்ந்திருந்தார்கள்.

அவர்கள் சுயமான வேலையை இப்பொழுது மேற்கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த உடலுழைப்பு அவர்களுக்கு எந்தவிதத் தாழ்வுணர்ச்சியையும் ஏற்படுத்திவிடவில்லை.

★

'அன்ன கதிராமத்து பஸ் வருகுது'

குரும்பை வியாபாரிகள் எதிர்பாத்திருந்த அடுத்த பஸ் அதுதான்! அஜீஸும் குரும்பைகளைத் தூக்கிக் கொண்டு ஓடினான்.

'ஆ... குரும்ப குரும்ப'

தொடர்ந்து மல்லிகையைப் படித்துவரும் தரமான இலக்கிய ரஸிகர்களுக்குப் பிரதானமான பொறுப்பொன்றுண்டு. இந்த மண்ணில் காத்திரமான கலை, இலக்கிய, நாடக வளர்ச்சியை நீங்கள் மனதார வளர்த்தெடுக்க வேண்டுமென விரும்பினால் நமது நிறைகளை நண்பர்களுக்கு கூறுங்கள்; குறைகளை எமக்கு எழுதுங்கள்.

பஸ் நிற்பதோடு பின்பக்கக் கதவிலிருந்து பாய்ந்திறங்கிய வளைக் கண்டதும் அஜீஸ் ஒரு கணம் சிலிர்த்து நின்றான்.

எதையும் கவனியாத அந்த இளைஞன் 'குடுஸ், குடுஸ்' ஸென்ற சப்பாத்தொலி கிளம்ப, தலைமுடியைக் கையால் சரிசெய்தபடி முன்னே நடந்துகொண்டிருந்தான்.

அவன் ஹாஜியாரின், முன்பு அஜீஸ் வேலைசெய்த முதலாளியின் -- ஜி. ஸி. ஈ. கூட. திருப்திகரமாகப் பாஸ் செய்யாத மகன்தான். இப்பொழுது ஸி. டி. பி. செக்கர்!!

'ஆ... குரும்ப குரும்ப'

அஜீஸ் அதற்கிடையில் நலைந்து குருப்பைகளை வெட்டி விற்பதற்கும் பஸ் புறப்படுவதற்கும் சரியாகவிருந்தது.

அவனது உடம்பிலிருந்து வியர்வைத் துளிகள் கொப்பளித்துப் பளபளத்துக் கொண்டிருந்தன. அது விடிவின் ஒளிக் கிரணங்கள்தான் போலும்!

★

தமிழகத்து

பாந் தலைமுறை எழுத்தாளர்

ஏ. ஏ. எச். கே. கோரி

அவர்களுடன்
ஒரு சந்திப்பு

சந்தித்தவர்: சுந்தா

கணையாழி, குமுதம், விகடன் பத்திரிகைகளின் வாசகர்களுக்கு அறிமுகமான, தமிழ்நாடு — திருநெல்வேலியைச் சேர்ந்த, இந்த இருபத்தேழு வயது இளைஞர், கடந்த மாதம் இலங்கை வந்திருந்தார் — எங்களுர் மாப்பிள்ளையாக. கோரி, தன் வாழ்க்கைத் துணைவியை இலங்கையிலிருந்தே பெற்றிருக்கிறார். திருமணம் செப்டம்பர் மாதம் தமிழ்நாட்டில் நடைபெற்றது.

தூத்துக்குடி 'ஸ்பிக்' நிறுவனத்தில் வேலைபார்க்கும் இந்த எழுத்தாளர் ஒரு கணிதப் பட்டதாரி. தாய் மொழி, உருது.

1976 ஜூலை மாதத்தின் சிறந்த கதையாக அவருடைய 'காய்தல்' கதை, 'இலக்கியச் சிந்தனை' யாக தேர்ந்தெடுக்கப் பட்டது.

கோரி என்று உச்சரியுங்கள் — அமைதியானவர். பழகுவதற்கு இனியவர். மல்லிகைக்கு அவர் அளித்த பேட்டி, இது.

★ எத்தனையாம் ஆண்டுமுதல் இலக்கியத் துறையில் ஈடுபட்டிருக்கிறீர்கள்?

எழுத ஆரம்பித்தது 1975-ஆம் ஆண்டின் இறுதியில் 'குமுதம்' வார இதழில் என் முதல் கதை 1975 அக்டோபரில் வெளியானது. அதே ஆண்டு டிஸம்பர் மாதம் 'கண்ணதாசன்' இதழில் பிரசுரமான என்னுடைய சிறுகதை, இலக்கியத் தரமான வாசகர்களுக்கு என்னை அறிமுகப்படுத்தி வைத்தது. அதற்குப் பின்னால். கணையாழி, நீலக்குயில், மங்கை, ஆனந்தவிகடன், செம்மலர்,

★ கணையாழிக்கு எழுதுவதும், குமுதம், விகடன் பத்திரிகைகளுக்கு எழுதுவதும் வேறு வேறு விதமாக எழுதுகிறீர்களா?

தூரதிரஷ்ட வசமாக அப்படித்தான் எழுதவேண்டியிருக்கிறது. சதைசளைத் தணிக்கை செய்யும் பழக்கம் குமுதத்திடம் இருக்கிறது. அதனால், நாம் அருடவித்து எழுதும் சிறந்த சதைசளைக் குமுதம் போன்ற பாப்புலர்ப் பத்திரிகைகளுக்கு அனுப்பிவைக்க மனம்

ஒப்புவதில்லை. சோதனைக் கதைகள், புரட்சிகரமான கருத்துக்கள் கொண்ட கதைகள் முதலானவற்றையும் இந்தப் பாப்புலர்ப் பத்திரிகைகள் ஊக்குவிப்பதில்லை. கணையாழி போன்ற இலக்கியப் பத்திரிகைகள் கதைகளில் கைவைப்பதில்லை. புதுமை முயற்சிகளை ஊக்குவிக்கவும் செய்கின்றன. ஆனால் இலக்கியப் பத்திரிகைகள் எல்லாமே மாத இதழ்களாகவோ, காலாண்டு இதழ்களாகவோ இருப்பதால் கதைகள் பிரசுரமாவதில் அதிகமாய்த் தாமதம் ஏற்படுகிறது.

★ தமிழ் இலக்கியப் போக்கு — குறிப்பாக நீங்கள் ஈடுபாடு காட்டுகிற சிறுகதை, புதுக்கவிதைத் துறைகளின் தற்காலப் போக்குப் பற்றி என்ன கருதுகிறீர்கள்?

இலக்கியப் பத்திரிகைகள் என்று அழைக்கப்படுகிற சிறிய பத்திரிகைகள்தான் பத்திரிகை விற்பனைக்கு முக்கியத்துவம் தராமல் இலக்கிய சேவைக்கு முதலிடம் தந்து புதுமைக் கதைகளையும் புதுக் கவிதைகளையும் பிரசுரித்து இலக்கியத் தரமான எழுத்தாளர்களுக்கு உற்சாகமூட்டுகின்றன. ஆனால், போதுமான நிதியுதவி இல்லாததால் இந்தப் பத்திரிகைகள் நிமிர்ந்து நிற்க இயலாமல் தளர்ந்து விடுகின்றன. சமீப காலத்தில் சில தனிப்பட்டவர்களின் முயற்சியால் கவிதைத் தொகுதிகளும் சிறுகதைத் தொகுதிகளும் ஏராளமான அளவில் வெளிவந்து இலக்கிய ரஸிகர்களின் தாகத்தை ஓரளவுக்குத் தணித்துக் கொண்டிருக்கின்றன. ஆனால், இந்த மாதிரித் தொகுப்புக்கள் போதுமான விளம்பரம் இல்லாததால் ஆர்வமுள்ள பல வாசகர்களுக்குக் கிடைக்காமல் தப்பி விடுகின்றன. இந்த நிலைமை இப்படியே நீடித்து விடப் போவதில்லை. பாப்புலாரிட்டிக்கு ஆசைப்பட்டாமல் உண்மையான இலக்கியச் சேவைபுரியும் திறமையுள்ள எழுத்தாளர்கள் கவிஞர்கள் இன்னும் எக்கச்சக்கமாய் இருக்கிறார்கள். வண்ணதாசன், வண்ணநிலவன், கலாப்பிரியா, ஜோதி விநாயகம், குணபாரதி, நாஞ்சில் நாடன், தருமோ அருப் சீவராம் (இவர் புதிதாய்த் தன் பெயரை இப்போது எந்தமாதிரி மாற்றிக் கொண்டிருக்கிறாரென்பது தெரியவில்லை) இப்படி அடுக்கிக்கொண்டே போகலாம்.

★ இலங்கை எப்படி இருக்கிறது?

கட்டுநாயக்க விமான நிலையத்திலிருந்து கொழும்புக்கு வரும் வழியிலேயே சீரான சாலையின் இரண்டு பக்கங்களிலும் படர்ந்திருக்கும் பசுமையும் குளிர்ச்சியும் மனக்கு இதமாயிருந்தது. இந்தியாவில், கேரள மாநிலத்தில் இருப்பது போன்று பிரமை. இலங்கை முழுவதையும் சுற்றிப்பார்க்க இப்போதைய சூழ்நிலை இடந்தரவில்லை. அடுத்த முறை வரும்போது யாழ்ப்பாணத்துக்கு வர ஆசை.

★ ஈழத்து இலக்கியங்களோடு பரிச்சயம் எந்த மட்டில்?

தமிழ்நாட்டு இலக்கியங்களோடேயே எனக்கு இரண்டு வருஷங்களாய்த்தான் பரிச்சயம். இலங்கைக்கு இப்போதுதான் வந்திருக்கிறேன்; இனித்தான் ஈழத்து இலக்கியங்களோடு பழக

வேண்டும். கணையாழி போன்ற இலக்கியப் பத்திரிகைகளில் சில ஈழத்து இலக்கியவாதிகளின் (குறிப்பாக சாந்தன்) சிறுகதைகளையும், புதுக்கவிதைகளையும் ரசித்திருக்கிறேன். இப்போதுதான் சில ஈழத்துப் புத்தகங்கள் வாசிக்கக் கிடைத்திருக்கின்றன. அவை எவர்க்கும் என் இந்திய நண்பர்களுக்கும் ஓர் இலக்கிய விருந்தாக அமையுமென்று நம்புகிறேன். இங்கே மக்லிகைக்கு இருக்கும் வரலாற்று என்னைப் பிரமிக்க வைக்கிறது. இந்த அளவுக்கு எந்த இலக்கியப் பத்திரிகைக்கும் தமிழ்நாட்டில் பிரபல்யம் இல்லை என்று நிச்சயமாய்ச் சொல்ல முடியும். அது எனக்கு வருத்தமாய் தானிருக்கிறது.

★ தமிழ்நாட்டினதும் ஈழத்தினதும் இலக்கியப் பரிவர்த்தனைக்கு என்ன செய்யலாமென்று கருதுகிறீர்கள்?

இலக்கியப் பரிவர்த்தனைக்கு முக்கியமாய் இலக்கியப் பத்திரிகைகளின் பரிவர்த்தனை நடக்க வேண்டும். கணையாழி மட்டுந்தான் இலங்கையில் பார்க்கக் கிடைப்பதாய்த் தெரிகிறது. மல்லிகையை இலங்கைக்கு வந்த பின்னால்தான் நான் பார்க்க முடிந்தது. தமிழ்நாட்டு இலக்கியப் பத்திரிகைகளுக்கு இலங்கையிலும், மல்லிகைக்கு இந்தியாவிலும் சந்தா கட்ட வசதி ஏற்பட வேண்டியது முக்கியம் என்று நான் கருதுகிறேன். தமிழ்நாட்டுக்குச் சாமமாக இலங்கையிலும் பல கதைத் தொகுதிகள் கவிதைத் தொகுதிகள் வெளியாவதாய்த் தெரிகிறது. தமிழ்நாட்டில் இலங்கைப் புத்தகங்களுக்கு ஒரு விற்பனையாளர் அமைய வழி செய்தால் ஈழத்து இலக்கியங்களைத் தமிழ்நாட்டு இலக்கிய ரஸிகர்களும் நுகர வழி ஏற்படும்.

★ உங்களுள் — அதாவது திருநெல்வேலி, தூத்துக்குடி இலக்கிய முயற்சிகள் எப்படி இருக்கின்றன?

நான் வேலை செய்வது தூத்துக்குடியிலாலானாலும், ஓய்வு நேரத்தைக் கழிப்பது திருநெல்வேலியில் தானாதலால், இலக்கிய சம்பந்தமான நண்பர்கள் திருநெல்வேலியில்தான் எனக்கு அதிகம். இலக்கிய உலகத்தை எனக்கு அறிமுகப்படுத்தி வைத்த நண்பர் 'மிவசு' அவர்களின் முயற்சியால் சென்ற ஆண்டு, 'வைப்பன் புஷ்பங்கள்' என்ற சிறுகதைத் தொகுதியும், இந்த ஆண்டு, 'சலனம்' என்ற கவிதைத் தொகுதி, 'கௌரவர்கள்' என்ற சிறுகதைத் தொகுதி ஆகியவை வெளிவந்தன. தவிர, வேறுசிலரின் முயற்சியாலும் இலக்கியத்தரமான புத்தகங்கள் திருநெல்வேலியிலிருந்து சரீர்பகாலத்தில் நிறைய வெளிவர ஆரம்பித்திருக்கின்றன. வண்ணநிலவன், வண்ணதாசன், கலாப்பிரியா போன்ற இளம் இலக்கிய எழுத்தாளர்கள் பலர் திருநெல்வேலிக்காரர்களாய் இருக்கிறார்கள் என்பதில் எங்களுக்கு ரொம்பப் பெருமை.

கணவன்: அடுத்த வீட்டு ரேடியோ என்ன இங்கிலீஸ் பாட்டாகப் பாடிக்கொண்டிருக்கிறதே, எந்த நாளும்?

மனைவி: அது இங்கிலாந்தில் இருந்து வந்த ரேடியோவாம்; அதுதான் அப்படி.

புத்தகப் பதிப்பும் விற்பனையும்

எஸ். எம். ஜே. பைஸ்தீன்

ஜெயகாந்தனின் 'ஜயஜய சங்கர' நாவல் (?) வெளிவந்த மாதத்திரத்தே பெற்ற பிரசித்தித் தைத் தொடர்ந்து, அதன் பிரதியொன்றை ஒன்றரை மடங்கு விலையில் வாங்கி, ஒரு மடங்கு செலவில் அதைக் கட்டு வித்துக் கொண்ட எனது நண்பரது ஆற்றுமை வெளிப்பட அதிக நாட்கள் செல்லவில்லை. கண்டைக் காய்காற்பணமாம்.. வழிமுறைக் கதை அவரைப் பாதித்திருக்க முடியாது. ஏனெனில் ஜெயகாந்தனோ 'ஜயசங்கர'வோ கண்டைக் காய்களுமல்ல. 'ஜயஜய சங்கர' (1) ஜயஜய சங்கர 2, 3, 4 ஆகத் தொடர்ந்து வெளிவரும் என்ற அறிவித்தலொன்றை அவர் வாசித்ததும், 'ஜயஜய சங்கர 2' இத்தான் ஜயஜய சங்கர 1 முற்றுப் பெற்றிருந்ததும், அதனைத் தொடர்ந்து நாவல் எங்கோ 'வெளி'யிற் தாவிச் சென்றதுமே அவரது ஆதங்கத்துக்குக் காரணமாகும்.

இத்தகைய ஓர் அனுபவம் எனது நண்பருக்கு மட்டுமே உரிய ஒன்றன்று. தற்போது தமிழ் வாசகர்களுக்குப் பொதுவான ஒன்றாகும். 'மாதம் ஒரு நூல்' 'மனிதனின் விலையில்' தருவது தமிழ்நாட்டில் தற்போது பரவலாகி விட்டுள்ளது. மலிவுப் பதிப்பாவது மலிவு விலையிலான மறுபதிப்பு என்ற நிலையின் மாற்றத்தையும் இது உணர்த்துகிறது.

அடிப்படையான ஒரு பிரச்சினைக்கு மேலோட்டமான பரிசாரம் காணும் ஒரு முயற்சியே

இம் மலிவுப் பதிப்பும், மாதமொரு பதிப்பும் ஆகும். ஒரு நாவலை முழுமையாக ஒரே முறையில் வெளியிட்டோ, நல்ல பதிப்பிலே கெட்டியாகக் கட்டு வித்தோ விற்க முடியாத ஒரு நிலையில் விற்பனைக்குரிய ஒரு தந்திரமாகவே இதனைக் கொள்ள வேண்டியுள்ளது. இதன் மூலம் பதிப்பாளர்கள் வாசகர்களை ஏமாற்றுகின்றனரா அல்லது தம்மைத் தாமே ஏமாற்றிக் கொள்கின்றனரா என்பது கவையான சமாச்சாரமே. எனினும் வாசகர் மாதா மாதம் ஓர் அடையாளத் தொகையைச் செலவிடுவாரென்பது உறுதியாயின் அதை மாதாமாதமே அறவிட்டு விட்டு, முழுப் புத்தகமாகவே ஒரு குறித்த காலத்தின் பின் அவருக்கு ஒப்படைக்கலாமன்றோ? புத்தகத்தைப் பகுதி பகுதியாக வெளியிடுதலுக்கும், அதற்குரிய பணத்தைப் பகுதி பகுதியாக அறவிட்டுக் கொள்வதற்கும் வேறுபாடு உண்டல்லவா? நாவல்களை இவ்வாறு பகுதி பகுதியாக வெளியிடுவதற்கும், ஒரு சஞ்சிகையில் அவை 'தொடர்கதை'களாக வருவதற்கும் வித்தியாசமில்லையே. வடிவ அமைப்பில் புத்தகத்துக்கும், சஞ்சிகைக்கும் வேறுபாடொழிந்து போவதே இதனாலேற்படக்கூடிய விளைவுகளில் ஒன்று கலாம்.

இன்று 'கவிதைத் தொகுப்பு'க்களின் வெளியீட்டிலும் இதனையொத்த ஒரு நிலையையே காண்கின்றோம். இன்றைய சூழ்

மலையக

சந்தா விபரம்

ஆண்டுச் சந்தா 12 — 00

[மலர் உட்பட]

தனிப்பிரதி — 75

இந்தியா, மலேசியா 20 — 00

(தபாற் செலவு உட்பட)

லில் ஒரு கவிதைத் தொகுப்பு நூல் என்ல் அதன் வடிவ அமைப்பைக் கற்பனை செய்து பார்த்துக் கொள்ள முடியாத நிலையிலுள்ளோம். ஒரு சினிமாப் பாட்டுப் புத்தகத்துக்கும், ஒரு கவிதைத் தொகுப்புக்கும் இன்று பல சந்தர்ப்பங்களில் வேறுபாடு விளங்குவதில்லை. சினிமாப் பாடல்களும் தற்போதிக் கவிதைகளாலும் தனி, இன்று நாம் அறியும் சினிமாப் பாட்டுப் புத்தகங்களை (கதைச் சுருக்கத்துடனும், மிகுதியைத் திரையில் காண்க! வுடனும்) கவிதைத் தொகுப்புக்களாகக் கொள்ள முடியாது. அதே வேளையில் குறிப்பிடத்தக்க அளவு பக்கங்களுடன், கெட்டியான பதிப்பிலே, பக்கத்துக்கு நூலைந்து வரிகளுடனும் (வரிகளையின்றியும்) வெளிவருவன கவிதை நூல்கள் தாமோ அன்றோ என

வாசகர்கள் வினா எழுப்பினால் உடன்பாட்டில் விடை பகவர் வதும் முடியாத காரியமே.

கைக்கு அடக்கமான மலிவுப் பதிப்புப் பற்றிய மேலுட்டுக் கொள்கையைத் தவறாகப் பிரயோகிப்பதே இந்நிலைக்குக் காரணமாகும். மேலும் தமிழ்ப் புத்தகங்களைப் பொறுத்தவரை மலிவுப் பதிப்பெனில் 'பிழைகள் மலிந்த பதிப்பு' என்ற கருத்து நிலவுவதையும் இங்கு சுட்டாமல் இருக்கவியலாது. மேலுட்டில் புத்தகங்கள் அநேகமாக கெட்டிப் பதிப்பு, சாதா பதிப்பு என இருண்டு பதிப்புக்களாக அமைவதுண்டு. தமிழில் நாயறிந்துள்ள 'பரிசுப் பதிப்புகள்' அபூர்வமே.

மாதமொரு புத்தகத்தை மலிவாக வெளியிடுவனவேயன்றி கிரமமாகப் புத்தகங்களை வெளியிடும் பதிப்பகங்களும் தமிழ்நாட்டில் அண்மைக்காலங்களில் பெருகியுள்ளன. இந்தியத் தலைநகரில் அண்மையில் நடந்த தமிழ்ப் புத்தகக் கண்காட்சி ஒன்றிற் கலந்து கொண்ட பிரசுர நிலையங்களைப் பற்றிய விபரம் உண்மையில் வியப்பளிக்கும் ஒன்றேயாகும். எனினும் முன்னணிப் பிரசுர நிலையங்களால் தமிழ்நாட்டின் எழுத்துக்கள் எந்த அளவுக்குப் பிரதிநிதித்துவப் படுத்தப்படுகின்றன என்பது கேள்விக்குரியதாகவே உள்ளது. லா. ச. ரா. மௌனி போன்ற முது பெரும் எழுத்தாளர்களினதோ, நீல பத்மநாதன், சா. கந்தசாமி, அசோகமித்திரன், கி. ராஜ நாராயணன், வண்ணதாசன் போன்ற இளந்தலைமுறை எழுத்தாளர்களினதோ படைப்புக்களுக்கு இத்தகைய நிலையங்களின் கடைக்கணிப்பு அபூர்வமாகவே அமைகின்றன.

மலையகத்தில்

ள்

க
ங்
எ

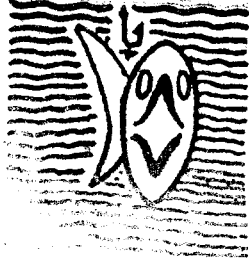
மு. சடாட்சரன்

எங்கள் மலையகத்தில் தென்றல் தவழ்ந்துவரும்!
எங்கும் பசுமை இனிய படங்காட்டும்!
பட்ட மரம்போல் பகலெல்லாம் நிற்கும்
இலை கொட்டிய றப்பர் மரம்!
துளிர்க்க வேண்டு மென
கெந்தகத் தூளைக் கிளறிவிடுவார்கள்;
செந்தி கனல்வதுபோல்,
சிறிதிலைகள் கைவிரிக்கும்!
செத்தும் பிழைத்தும் இங்கே சீவிக்கும்
செல்லாயி, முத்தையா
நீண்ட முடையில் துடிக்கின்றார்;
காதல் மனையாள் அரவணைக்க
கல்தரையில் கூதல் மறந்து
துயில் கொண்டிடும் வேளையிலே
காலைப் பனியும் கடுங்குளிரும் நோக்காது
ஆலை மணி ஓசை அரட்ட
துடித் தெழுவார்.
வேலைக்குப் போகும் விரைவில்
குழந்தைகளைப் போட்டபடியே போட்டு
போய்திற்பார் கந்தோரில்!
மீட்டும் பெயர் கொடுத்து
மேல்மலைக்கே ஏறிடுவார்.
அட்டை கடிக்கும்,
அடிவயிறின் திக்கடிக்கும்,
சட்டைசெய்யாது
சரிமதியமாம் வரைக்கும்,
பாதிமரத்தைப் பதிவாகக் கீறிவிட்டு,
ஊதி, சிரட்டை உசும்பாது தூக்கிவைப்பார்!
உச்சி வெயிலில் உருகி,
இருவாளியிலே பச்சைப்பால் சேர்ப்பார்,
பதைபதைத்துப் புத்திரனும்,
பள்ளி மறந்துவிட்டு,
ஓர்போத்தலில் தேநீரும்,
வெல்லம் சிறுதுண்டும்,
விரைவாய்க் கொணர்ந்திடுவான்.
கொல்லும் பசியைக் குறைக்கக் குடித்திடுவான்;
சொல்லவொணு மேலும் சுருட்டும் பெருங்குடலை!
அம்மாக்கும் கொண்டு கொடுத்தம்பி என்றிடுவான்;
அம்மாலைத் தேடி
அடுத்தமலை ஏறுகின்ற
புத்திரனைப் பார்த்து
பொருமிக் கண்ணீர் சிந்தி
பத்திரமாய்ப் பாலெடுத்து

பாத்திரத்தில் ஊற்றி
சிரட்டையைக் கையால் வழித்துச் செருகி
உருகும் வெயிலில் உயிர்ப்பதைப்பான்!
வாளியின் கீழ் சீலை சுருட்டி
சிரசின்மேல் வைத்து,
அதனைக் காலால் நடந்து
கணக் கெடுக்கும் ஸ்ரோரில்,
கொண்டுபோய் வைத்து
குனிந்து நிமிர்ந்திடுவான்!
அன்றையப் பேர்தான்
அவர்க்கு விழுந்துவிடும்!
பேர் கொடுத்து விட்டு
பிரிய மனைவி யொடு,
ஆற்றுக்குப் போயுடலை ஆற்றியபின்,
சுள்ளிகளை அள்ளி எடுத்தே
அவள் வாழும் லயம் வருவான்.
பிள்ளைகளும் நாயுமங்கே பேசாதுறங்கிவிடும்;
தேடி நெருப்பெடுத்து
தேத்தண்ணி வைத்த பின்பு,
ஒட்டுடுத்து வைப்பான்: உரட்டிலை சுட்டெடுப்பான்!
வாடிக்கையான வழக்கம் இது செல்லாய்க்கு.
ஓடி குழந்தைகளை ஒவ்வொன்றாய்த் தூக்கிவைத்து,
தின்னுங்கள் ரொட்டியென்பான்.
தேத்தண்ணி உள்ள தென்பான்.
தின்று லயத்தில் திரும்பிப் படுத்திடுவார்!
காதல் மனையாள் அரவணைக்க
கல்தரையில் கூதல் மறந்து
துயில் கொண்டிடும் வேளையிலே
காலைப் பனியும் கடுங்குளிரும் நோக்காமல்,
ஆலை மணிஓசை அரட்டத் துடித்தெழுவார்!
இந்தவிதமாய் இவர்கள் உழைப்பார்கள்,
கந்தல் உடையோடும், காய்ந்த வயிற்றோடும்!
மாதம் முடிந்து மறுபத்தில்,
சம்பளத்தைக் காதலித்து நிற்பார்;
கவலை முகத்தோடு!
ஏதும் கதைக்க இயலாத் துரைவந்து.
இம்மாதம் பதினைந்து நாளைன்று,
வெட்டுகளை வெட்டி எடுத்தும்,
வெறுப்போடு
கைகளிலே தட்டுப்படாது
தருவார் சிலகாசு
இந்தப் பணத்தை இவரெடுத்து,
சந்தையிலே சின்னப் பொருட்கள்,
சிலவாங்கி வைத்திடுவார்,
செத்தும் பிழைத்தும்,
இங்கே சீவிக்கும்
செல்லாயி, முத்தையா
நீண்ட முடையில் துடிக்கின்றார்!

கரப்புக்

பாண்டியூரன்

குத்திகள்!

வளைந்து குத்துக வளைந்து குத்துக
வளைந்து குத்துக தோழா! — கரப்பை
வளைந்து குத்துக தோழா! — கறியை
விழைந்து குத்துக தோழா!

வளைந்த நாம்பன் வரால்மு றிந்திட
மீசைக்கா ரன், பனை யான்கள் மறிந்திட
குழைந்து குத்துஞ்சங் கான்கள் விழுந்திட
குறட்டை செப்பலி கூரல்அ கப்பட

வளைந்து குத்துக வளைந்து குத்துக
வளைந்து குத்துக தோழா!.....

வீசிப் பிடித்தவர் வேலை முடிந்தது
வெள்ளையும் தொட்டமும் சல்லில் மறைந்தது!
பாசியும் ஆம்பலும் இல்லியும் புல்லொடு
பார்க்கு மிடமெலாம் பற்றிக் கிடக்குது!

வளைந்து குத்துக வளைந்து குத்துக
வளைந்து குத்துக தோழா!.....

செந்நெல் விளைந்திடப் பாய்ச்சல் வழங்கிய
கின்னக் குளமின்று வற்றிக் கிடக்குது!
இந்நிலை ஆண்டுக ளாகத் தொடர்வது
எங்கள் சுறிக்கலம் என்று நிறைவது?.....

வளைந்து குத்துக வளைந்து குத்துக
வளைந்து குத்துக தோழா!.....

சந்தையில் மின்விலை ஆனை குதிரையே!
சந்தி யோர்குளம் எங்கள் அருகிலே!
சிந்தையைக் கூர்ந்து நெருளியில் குத்துக
செல்வனும் சள்ளலும் சேற்றிலே பொத்துக!

வளைந்து குத்துக வளைந்து குத்துக
வளைந்து குத்துக தோழா!.....

மேதிகள் குட்டையை வீழ்ந்து கலக்கிடும்
மீனின் வேட்டையை வேதனை தாக்கிடும்!
சேதி நமக் து தேர்ந்திடும் சங்கதி
சேர்ந்துழைத் தாற்கறி சேர்ந்திடும் நம்பதி!

வளைந்து குத்துக வளைந்து குத்துக
வளைந்து குத்துக தோழா!.....

விழிப்பாய்க் குத்திய வீரனைப் பாருங்க
வேலனின் கோருவைக் கொடிபி துங்குது!
ஒளித்த மீன்களும் ஓடித் தயங்குது
ஊரில் நடப்பதை ஒத்திகை காட்டுது!

வளைந்து குத்துக வளைந்து குத்துக
வளைந்து குத்துக தோழா!.....

கந்தனும் வேலனும் 'கம்பனி' சேர்கிறார்
கட்டுப் படாதவர் வம்பா யலைகிறார்!
வந்தது கச்சானும் வானி வறண்டிடும்
வானை கயல் கொடு வாயும் அகப்படும்!

வளைந்து குத்துக வளைந்து குத்துக
வளைந்து குத்துக தோழா!.....

ஒன்பது கூப்பனாக் கைம்பது ரூபாயாம்
உள்ளபங் கீடதன் வட்டி யுண் பார்க்கதாம்!
என்பது எங்கடை ஊரவர் பாக்கியம்
ஏற்பதி கழ்ச்சியென் பார்க்கிது யோக்கியம்!

வளைந்து குத்துக வளைந்து குத்துக
வளைந்து குத்துக தோழா!

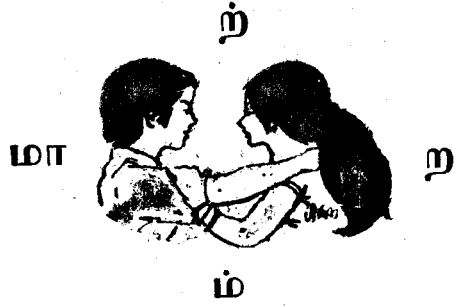
மனிதவளம்

எங்கள் வாப்பா
சாகக் கிடக்கிறார்.....?
இன்றோ? நாளையோ?
'தொண்டைக்குள் கிடக்குதாம்'
தோண்டியா பார்ப்பது?
வாப்பாவின் வயதோ
நாற்பதைத் தாண்டவில்லை!
வாப்பாவின் வளங்கள்
கரைந்தே விட்டன!
காசீம் போடியார்
கரைத்தா விட்டார்?
போடியார் சேர்த்த

'பொக்கிஷம்' எல்லாம்
உடுபிடவைமுதல்
பளிங்கு மாளிகை
படகுக் கார்வரை
எங்கள் தந்தையின்
கரைந்த வளங்களே!
அதனால் இன்று ....
எங்கள் வாப்பா
சாகக்கிடக்கின்றார்.....

— புஷ்பா

க. சட்டநாதன்

நான் பஸ்ஸைவிட்டு இறங்கிய பொழுது, அவன் சிரித்த படி என் எதிரில் வந்தான். இணக்கமான சிரிப்பு. என்னால் அவனை மட்டுக்கட்ட முடியவில்லை. தெரிந்து பழகியது போன்ற முகத்தோற்றம். சடை 'பொசு பொசு' என நன்றாக வளர்ந்து தோள்களைத் தழுவின படி அலைந்தது. நீண்ட உடலை ஒட்டிய சேட்டும் நிலத்தைக் கூட்டுவதுபோல் பெல்ஸும் அணிந்திருந்தான். மீசை முளை கொண்டிருந்தாலும் பெண்மையின் சோபிதமும் நளினமும் அவனில் இழைந்தன.

அவன் என்னைக் கடந்து, விலகித் தூரத்தே போன பொழுது, அவனை நெருங்கி மிகுந்த சொந்தமுடன் தொட்டுக் 'குசலம்' விசாரிக்க வேண்டும் போலிருந்தது. ஆனால், அவன் நிற்காமல் போய்க்கொண்டிருந்தான். மனசு அவனைத் தொட்ட, நான் ஆலடி ஒழுங்கையில் இறங்கி நடந்தேன்.

ஒழுங்கையை மேவிப்பாயும் மாரி வெள்ளம். அதில் பிரியத்துடன் காலவைத்து நடந்தேன். வேட்டித் தலைப்பு நீரில் தோயத் தோய நடப்பதில் ஒரு திருப்தி. மனசு திடமென லேசாகி, பர

வசம் கொண்டு இறக்கை விரித்தது.

படையடியில் நீர் கணுக்காலைத் தழுவி ஓடியது. வளவில் குசினிக்குப் பின்புறமாக வயல் வெள்ளம் ஏறியிருந்தது. குசினியின் தெற்குச் சுவர் நீர்க் கசிவுடன் பளபளத்தது.

அம்மா வீட்டுத் தாவாரத்தில் உரலில் எதையோ போட்டு இடித்துக் கொண்டிருந்தான். என்னைக் கண்டதும் ஓடிவந்து அணைத்து நெற்றியில் முத்தமிட்டான்.

'என்ன இருந்தாப்பிலை..... லீவிலை வந்தனியே.....?'

'லீவிலைதான். வந்து ஒரு கிழமையாச்சு. உன்னையும் ஐயாவையும் பாக்க வேணும் போலே இருந்தது அதுதான்.....'

'மருமகளைக் கூட்டிக் கொண்டு வரேல்லையே.....?'

'அவளுக்குச் சுகமில்லை' 'என்ன! ஏதன் வித்தியாசமே.....?'

'இல்லை' நான் சிரிக்கின்றேன்.

அம்மாவுக்குக் கண்கலங்கி விடுகின்றது.

எனக்குத் திருமணமாகி நான்கு வருடங்கள் ஆகிவிட்டன. இன்னும் ஒரு குழந்தையுமில்லை. அது அம்மாவுக்கு மிகுந்த கவலை.

'ஐயா தோட்டத்தாலே வாறாப் போலே..... ரசம் கொஞ்சம் வைச்சுத்தரச் சொன்னவர்'

அம்மா உரலில் இருந்ததை அவசர அவசரமாக இடிக்கத் தொடங்கினாள்.

'தம்பியா..... எப்பவந்தது'

'இப்பதானய்யா'

உதடுகள் லேசாகப் பிரியப் புகையிலைக் காவி படர்ந்த மிகவும் சிறிதான அந்த வேட்டைப் பற்கள் தெரிய, ஐயா நெகிழ்ந்து சிரிக்கிறார்.

'ஆர்ப்பாட்டமில்லாமல் எவ்வளவு இதமாக, நெருசைத் தொடுமாப்போலே இவரால் சிரிக்க முடிகிறது!'

'ஐயா தளர்ந்துதான் போய் விட்டார். வயதாகிவிடவில்லை!'

மண்வெட்டியை முற்றத்தில் வைத்தவர், கிணத்தடிப்பக்கம் போனார், அப்பொழுது நான் அம்மாவைப் பார்த்துக் கேட்டேன்.

'ஆரந்தப் பொடியன்? ஹிப்பி மாதிரி தலையில் சடை வளர்த்தபடி நீண்ட தொள தொள கழிசானும் போட்டுக் கொண்டு ஊருக்குப் புதிசா...'

'அவனா? அவனாகத்தான் இருக்கவேணும்!'

'எவன்?'

'அவன்தான். முத்தன்ரை மருமோன், மாமனோடை வந்து நிக்கிறுன்போலே'

'வள்ளிப்பிள்ளைன்ரை மகனா'

அவன் யாரென்பது எனக்கு விளங்கிவிடுகின்றது. அந்த நினைவுகளை என்னால் எப்படி மறந்து விடமுடியும். பதினைந்து இருபது வருடங்களுக்கு முன் நடந்தவை என்றாலும் அவை எனது இளமையோடு பாடம் போடப்பட்ட விஷயங்களாயிற்றே. அம்மாவைப்பார்த்தேன். அவன் முகம் கருமை கொண்டு எங்கோ எதிலோ ஒருமுகப்பட்டு நிலைத்து விடுகிறது. அவளும் அந்த நினைவுகளில் அமிழ்ந்து விட்டாளோ!

★

காசிப்பிள்ளை மாமாவும் பந்திக்கடைச் சிவத்தாரும் விஞ்சியும் வீட்டுக்கு வந்தபொழுது, அவர்கள் முகத்தில் நெருப்பாய்ப் படர்ந்து சுடர்விட்ட உக்கிரத்தை அவதானித்தவளாய் அம்மா கேட்டாள்:

'என்ன.....? என்னண்ணை நடந்தது?'

'என்ன நடந்ததா? குடிமுழுகிப் போச்சது தங்கச்சி. குடிமுழுகிப் போச்சது. இவன் சருகு இராசையன் காசியை ஆரெண்டு நினைச்சிட்டான். கேட்ட ராஸ்க்கல். கெஞ்சித் தின்னி. என்றை புதறனுக்குக் கிழக்காலே, ஆலடிப்பக்கம் இரண்டு பரப்பு மேட்டுத்துண்டு கிடந்ததல்லா? அதை விக்கப் போறனெண்டு ஒரு வார்த்தை எனக்குச் சொன்னவனே... சரி என்னைவிடு..... இவர் சிவத்தாரிட்டை... இல்லை இவன் விஞ்சியிறை ஒரு வார்த்தை கேட்டிருக்கலாமே. போயும் போயும் இவனுக்கு நாமுத்தன்ரை பேரன் தானே கிடைச்சான். அந்த நளவனும் லேசப்பட்டவனில்லை. தாவாடிக்கை அதுவும் வெள்ளாளக் குடியனுக்கு நடுவிலே... நாட்டாமை காட்ட வந்திட்டான்'

'ஆரவன் முத்தனே? பெத்ததுகளை சிறிசிலை இழந்தான்'

ஆண்கோட்டையில்தான் பேர
லேடை இருந்தவன். கிழவனும்
செத்துப்போச்சது. தலையெடுத்தும்
உழைப்புப் பிழைப்புக்கு
இது வசதியா இருக்குமெண்டு
இஞ்சை வந்தவளுக்கும்

அங்கு வந்த ஐயா இதைச்
சொன்ன பொழுது அவரை
இடைமறித்து வினாசியர் சொன்
னர்:

‘அதுக்காக! அவனை நாம
இஞ்சை நடுவீட்டுக்கை குடிவைக்
கேலுமே. அவன்ரை இனசனம்
இலந்தையடிப்பக்கம் இருக்குது
கள் அங்கை போய் அவனிக்கு
கட்டன்’

‘நான் றேட்டுக்கரையெண்டு
புதறனுக்கை புதுவீட்டுக்கு அத்தி
வாரம்வேறே வெட்டிற்ன்.
அவன்ரை கோடிக்கையே நான்
போய்க் கிடக்கிறது’

மாமாவின் கூச்சத்தைப்
புரிந்து கொண்டவராய் சிவத்
தாரும்;

‘அது சரி காகி! அவன்
இஞ்சையிருந்தால் நம்மடை
பெண்புரங்கள் அக்கம் பக்கத்திலே
புழங்கேலுமே’

‘ஓகோ! உங்களுக்கு அந்தப்
பயமே. சரிசரி..... நீங்கபோய்
செய்யிறதைச் செய்யுங்க. அவ
னும் பொலிஸ் அது இதெண்டு
போகத்தான் போவான். அந்தக்
காலம்போலை நாம அவங்களை
ஏறி மிதிக்கேலுமே’ இது ஐயா.

ஐயா எப்பொழுதுமே நிதா
னம்தான். நிதானம் தப்பிப்
பேசியதை நான் பார்த்ததில்லை.

மாமாவுக்கு ஐயாவின் உப
தேசம் பேய்த்தனமாகப் பட்
டது. அவர் மிகுந்த கோபங்
கொண்டவராய் தன் பருத்த
உடல் குலுங்க, வினாசியரும்
சிவத்தாரும் துணைவர், ஆலடித்
துண்டை நோக்கி விரைந்தார்.

அம்மா மாமாவைத் தொடர்
நான் அவளைப்பின் தொடர்ந்
தேன். எங்களைத் தொடர்ந்து
ஊரே வந்தது. ஐயா மட்டும்
வரவில்லை.

ஐயாவுக்கு மாமாவின் வேலை
பேய்த்தனமாகப் பட்டிருக்கும்!

ஆலடித் துண்டை அடைந்த
மாமா இரைந்து கூவினர்.

‘ஆரடா அபன் வெளியில
வா. சாதி கெட்டதுகளெல்லாம்
இஞ்சை இந்தத் தாவாடி மண்
னிலே கால்வைக்கேலுமே’

மாமாவின் குரல் கேட்டு
வெளியே வந்தவன் இளமை
யோடு இருந்தான். தசை திரட்சி
கொள்ள மிகத் திடமாகவு
இருந்தான். அவன் அங்கு நின்ற
வர்களை எதிர்கொண்டு பார்த்த
பார்வை ‘என்ன? குடியிருந்தால்
என்ன செய்வீர்கள்!’ என்பது
போல் இருந்தது.

‘அட அவற்றை பார்வை
யைப்பார் பார்வையை. மசிரி!
மட்டு மரியாதையில்லாத எளிய
நாய்.....’

மாமா பாய்ந்து சென்று
முத்தனைத் தனது பலங்கொண்ட
மட்டும் தாக்கினார். அவன்
இதனை எதிர்பார்க்கவில்லை. நிலை
தவறி விழப்போனவன் சற்று
நிதானமற்று, மாமாவைப்
பார்த்துச் சொன்னான்.

‘கமக்காரர். இப்பிடி நட
வாதையும். நாங்கரும் மனிசர்
தான். நான் இந்தத் துண்டை
குடியிருக்க நிலமில்லாமல் அந்த
ரிச்சுத்தான் வாங்கினான்’

‘ஓகோ..! வாங்கினனீரோ;
காசு கொடுத்தோ... வாங்கின
உடனே உமக்கு இஞ்சை ஆட்
சியோ.....’

அவர் மீண்டும் ஆவேசம்
கொண்டு அவனது விலாவில்
உதைத்தார்.

ESTATE SUPPLIERS COMMISSION AGENTS

VARIETIES OF
GRAINS
TIN FOODS
OILMAN GOODS
CONSUMER GOODS

DIAL
26587
TO

THE EARLIEST
SUPPLIERS
FOR ALL YOUR
WHOLESALE &
RETAIL
NEEDS.

E. SITTAMPALAM & SONS

223, Fifth Cross St,

COLOMBO - 11

